

ਗਉੜੀ ॥

Gauree:

ਰੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨਹੀ ਖਿੰਚਿ ਲੇਇ ਜਿਨਿ ਭਾਰੁ ॥

O my mind, even if you carry someone's burden, they don't belong to you.

ਬਿਰਖ ਬਸੇਰੇ ਪੰਖਿ ਕੋ ਤੈਸੇ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥

This world is like the perch of the bird on the tree. ||1||

ਰਾਮ ਰਸੁ ਪੀਆ ਰੇ ॥

I drink in the sublime essence of the Lord.

ਜਿਹ ਰਸ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਰਸ ਅਉਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

With the taste of this essence, I have forgotten all other tastes. ||1||Pause||

ਅਉਰ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜਉ ਆਪਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥

Why should we weep at the death of others, when we ourselves are not permanent?

ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਰਿ ਰੋਵੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥

Whoever is born shall pass away; why should we cry out in grief? ||2||

ਜਹ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਹ ਰਚੀ ਪੀਵਤ ਮਰਦਨ ਲਾਗ ॥

We are re-absorbed into the One from whom we came; drink in the Lord's essence, and remain attached to Him.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚਿਤਿ ਚੇਤਿਆ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਬੈਰਾਗ ॥੩॥੨॥੧੩॥੬੪॥

Says Kabeer, my consciousness is filled with thoughts of remembrance of the Lord; I have become detached from the world. ||3||2||13||64||